

VII.

ЕЛИЦА ВОЙВОДА АНГЕЛЪ-ЗАКРИЛНИКЪ ЗА БЪЛГАРИТЪ. ТУРЦИТЪ ТРЪГВАТЪ ДА ЗАПАЛЯТЪ СЕЛО БЪЛИЦА. ПОСИЧАНЕ НА СЕЛИМА НАДЪ ГРОБА НА БОЙЧО ВОЙВОДА.

Води Елица юнацитъ изъ планината, слизаха тѣ и изъ селата и закриляха българитѣ, утешаваха сиромаситѣ. Ангелъ-закрилникъ бѣше Елица войвода за всички българи, а страшилище бѣше за турцитѣ. Затова българитѣ пазѣха като очитѣ си Елица и другаритѣ ѝ. Криеха ги отъ турцитѣ, носѣха имъ скришомъ храна изъ планината и имъ съобщаваха винаги, ако ги дебне нѣкоя опасностъ.

Селимъ и баща му не можаха да понесатъ тоя срамъ, мома да царува въ планината и изъ тѣхнитѣ села, та и турцитѣ да се страхуватъ отъ нея. И като видѣха, че стариятъ паша въ града не иска да изпрати войска да избиятъ бунтовниците, тѣ решиха сами да направятъ това. Прѣснаха много пари, но въоръжиха и събраха турска чета изъ околнитѣ села и я поведоха къмъ село Бѣлица. Да запалятъ това проклето село, сгушило се горе въ планината. Да го запалятъ и да нѣма кжде да се криятъ и хранятъ бунтовниците и Елица. А после да избиятъ бунтовниците и уловятъ жива Елица и насила да я потурчатъ.

Тръгнаха турцитѣ съ викове, закани и гърмежи изъ мирнитѣ села.

Българитѣ съобщиха веднага тайно на Елица за опасността, която заплашва село Бѣлица, юнацитѣ и нея.

Тя приготи другаритѣ си въ гората, да дочакатъ турцитѣ. Най-сетне, ето ги идатъ тѣ, въоръжени съ пушки и саби. Най-напредъ вървятъ Селимъ и баща му.

Елица извади гола сабя и поведе юнацитѣ срещу турцитѣ. Изненадани, турцитѣ се спрѣха, забравиха пушки и саби и безъ да гръмнатъ, хукнаха да бѣгатъ кой кжде види изъ гората. Падна раненъ само стариятъ турчинъ, Селимовиятъ баща. Селимъ се върна да помогне на баща